

Banjolučka biskupija
Župa sv. Josipa Drvar
Omladinska 9
BiH-80260 Drvar

Br: 10/2017

Goran BROĆETA
Načelnik općine Drvar

Predmet:

Molba za dodjelu zemljišta sa svim dozvolama za izgradnju katoličke crkve u Drvaru

Poštovani g. Načelniče!

Kao župnik i opunomoćeni predstavnik Župe sv. Josipa u Drvaru po prvi put Vam se obraćam na ovaj način - nakon što ste jesenas pobijedili na lokalnim izborima i postali načelnik Općine Drvar - s molbom da nam Općina dodijeli zemljište i izda sve dozvole za izgradnju katoličke crkve u našem gradu.

Ovaj dopis pišem s velikom nadom i očekivanjima, posebice nakon našega susreta u Vašem uredu koncem prošle godine, kada ste mi izrazili načelnu spremnost da ćete učiniti sve što je u Vašoj moći kako bi se problem oko izgradnje katoličke crkve u Drvaru - koji traje već pune 22 godine - riješio u korist Župe Drvar i građana Drvara katoličke vjeroispovijesti izgradnjom crkve, a na zadovoljstvo svih ljudi koji ovdje žive.

Dopustite mi na samom početku nekoliko povijesnih crtica o župi Drvar i o sudbini crkvene imovine u Drvaru. Župa Bosanski Petrovac-Drvar osnovana je davne 1906. g. najprije sa sjedištem u Bos. Petrovcu, potom 1927. sa sjedištem na Oštrelju, da bi od 1936. sjedište župe bilo u Drvaru.

Župa Bosanski Petrovac-Drvar je početkom 30-ih godina prošlog stoljeća kupila na dvije lokacije u Drvaru – na „Golubiću“ i „Luci“ - zemljište ukupne površine oko 7000 m². Upravo je na lokaciji „Luka“ površine 3520 m² podignuta lijepa omanja katolička crkva sa župnim dvorom, a u gruntovnici je to zemljište bilo upisano u zk. ul br. 525 i to kao kč. br. 3146/2 K. O. Drvar. Nakon uništenja gruntovnice u 2. svjetskom ratu ovo zemljište je bilo upisano u katastru nekretnina Općine Drvar pod br. 40/16 u PL br. 282 K. O. Drvar.

U 2. svjetskom ratu župa Drvar doživjela je velika stradanja i posvemašnje fizičko uništenje – župnik vlč. Waldemar Maximilian Nestor je ubijen 27. srpnja 1941. u Trubarju s većom skupinom vjernika katolika, dok su ostali drvarski katolici narednih ratnih mjeseci i godina bili prisiljeni napustiti Drvar, tako da na kraju 2. svjetskog rata u Drvaru više nije bilo ni župe, ni župnika, ni vjernika katolika.

Župna crkva je uz manja oštećenja preživjela 2. svjetski rat, ali nije preživjela nove komunističke vlastodršce koji su 1949. – četiri godine nakon svršetka rata – naredili njezino rušenje i uklanjanje, na isti način i u isto vrijeme kao i katoličku crkvu u Bos. Petrovcu.

Rješenjem SO Drvar iz 1962. g. dio navedenog zemljišta na kojem je bila crkva ukupne površine 2413 m² je izuzet i nacionaliziran, a Katoličkoj Crkvi je isplaćena vrlo simbolična naknada. Dio zemljišta na toj lokaciji ukupne površine 1062 m² nikada nije izuzet od strane općine Drvar niti je župi isplaćena bilo kakva naknada, što vidimo iz dopisa Općinskog sekretarijata za financije SO Drvar od 2. 11. 1976. O imovinsko-pravnom statusu nekretnina župe Drvar toga vremena više imate u izvještaju Advokatske kancelarije Mire Škiljo iz Banje Luke kojeg prilažem.

Izvještajem sudskog vještaka dipl. ing. geod. Stamenka Mirkovića iz Banje Luke od 17. 3. 2015. približno je identificirana lokacija na kojem je bilo crkveno zemljište površine 3520 m² sa župnom crkvom i župnim dvorom. To je početak današnje Ulice 27. jula iz smjera Titove ulice, na mjestu gdje je danas zgrada „Intese banke“, te garaže i prve obiteljske kuće u Ulici 27. jula.

Uvidom u već navedene dokumente, Katolička Crkva, odn. župa Drvar je na toj lokaciji i danas zakoniti gruntovni vlasnik 1062 m² zemlje, ali nije u posjedu toga budući da su na tom mjestu u međuvremenu niknuli drugi objekti. U popisnom katastru iz 1953. nema podataka ni o crkvi ni o crkvenoj zemlji, a gruntovnica za Drvar je – namjerno ili ne – uništena u nedaćama 2. svjetskog rata i poraća.

Na svršetku posljednjeg rata u Bosni i Hercegovini u Drvar se 1995. doseljava veći broj Hrvata iz drugih dijelova BiH. Budući da je župa Drvar već prije postojala, ona tada nije iznova osnovana, nego je samo obnovljeno njezino djelovanje te je organizirana duhovna i pastoralna skrb za vjernike katolike koji su se tu doselili.

Od samog početka obnovljene župe Drvar (pa sve do danas) svi bogoštovni čini obavljaju se u prostorijama nekadašnjeg Sokolskog doma, odn. Društvenog doma „Partizan“ kako se zvao za vrijeme SFRJ. Tadašnja legalna postdejtonska vlast u Drvaru, a to je bilo Povjerenstvo Vlade HRHB za općinu Drvar, dopisom od 16. 1. 1996. službeno ustupa na privremeno korištenje Župi Drvar i drvarskim katolicima tu dvoranu „sa svim pratećim prostorijama i okolišem“ i to „do izgradnje katoličke crkve u Drvaru i potrebnih postojećih objekata“. Ovime se pokazuju kao neutemeljene optužbe nekih pojedinaca koji optužuju Katoličku Crkvu za „uzurpaciju“ Društvenog doma „Partizan“. Podsjećamo da je 1996. ovaj devastirani i zapušteni objekt temeljito obnovljen uglavnom o trošku samih vjernika, a pored njega je dignut improvizirani drveni zvonik s tri crkvena zvona.

Banjolučki biskup mons. Franjo Komarica, kao i svi moji prethodnici župnici, uputili su od 1996. na ovamo brojne dopise na adresu načelnika Općine Drvar s molbom da se trajno riješi pitanje katoličke crkve u Drvaru, odn. da se Župi Drvar ustupi komad zemlje na kojem bi se izgradila crkva.

Vlada HBŽ je odlukom od 22. 5. 2002. g. izuzela od procesa privatizacije zemljište površine 3000 m² od ukupne površine zemljišta „Robne kuće Drvar“ (9128 m²) i to zemljište dodijelila Župnom uredu Drvar u svrhu izgradnje katoličke crkve. Koliko nam je poznato, nadležne

općinske službe do danas nisu izvršile parcelizaciju navedenog zemljišta i prijenos na novog vlasnika, tj. na Župu Drvar, niti su izdale suglasnost za dobivanje lokacijske i građevinske dozvole za gradnju crkve.

Na sve naše dopise općinska uprava se redovito oglašavala, a jedini službeni odgovor – koliko je nama poznato – bio je onaj od 19. 5. 2006. u kojem tadašnja načelnica Anka Papak-Dodig tvrdi da ne postoji lokacija za katoličku crkvu po tada važećem urbanističkom i regulacijskom planu grada, te da općina nema financijskih sredstava za preskupu izmjenu plana. Ne trebam Vam napominjati da su u Drvaru u međuvremenu niknuli neki objekti, odobreni u Općini, a mimo urbanističkog i regulacijskog plana.

Ni „čvrsti“ dogovor od 3. 9. 2007. između tadašnjih najviših predstavnika Vlade HBŽ, Općine Drvar i Banjolučke biskupije nije donio nikakvih rezultata i ostao je do danas samo mrtvo slovo na papiru. Po tom dogovoru Vlada HBŽ se obvezala preimenovati Osnovu školu „Dr. Ivan Merz“ u Osnovnu školu „Drvar“, uvesti u školu dva sata pravoslavnog vjeronauka, te financirati izmjenu Regulacijskog plana, dok je Općina Drvar ponudila Katoličkoj Crkvi lokaciju za gradnju crkve s izdavanjem lokacijske i građevinske dozvole. Kao što nam je svima poznato, u međuvremenu je ime škole promijenjeno, u nastavu su uvedena dva sata pravoslavnog vjeronauka, a obećanje Općine Drvar do danas je ostalo na praznim riječima. Na adresu Župe Drvar nikad nije stigla pismena odluka o dodjeljivanju zemljišta za izgradnju crkve. Štoviše, odmah sutradan nakon „čvrstog“ dogovora javile su se osobe s papirima kojima dokazuju vlasništvo nad od općine ponuđenom parcelom za gradnju crkve.

Općina Drvar, nadalje, oglušila se i na presudu Općinskog suda u Livnu koji nalaže Službi za katastar Općine Drvar da upiše Župu Drvar kao vlasnika parcele površine 1550 m² koju je župi darovao poduzetnik iz Drvara Marko Vrhovac temeljem darovnice od 28. 11. 2012. g.

Mrtvo slovo na papiru ostao je i Aneks I. „Sporazuma o uspostavi Vlasti u Hercegbosanskoj županiji za Mandatno razdoblje 2014/2018“ kojeg su 26. 4. 2015. potpisali predstavnici koalicijskih stranaka u HBŽ - HDZ i SNSD. Po tom aneksu obje su se stranke obvezale zajedničkim djelovanjem, putem institucije Načelnika općine Drvar i Općinskog vijeća Drvar, iznaći rješenje kojim se Župnom uredu Drvar omogućuje dobivanje u posjed lokacije za izgradnju crkve kao i sve potrebne dozvole, te da će traženu lokaciju u suglasju odrediti općinski načelnik i župnik Župe Drvar. Napominjem, da skoro dvije godine od potpisivanja tog Sporazuma, sa mnom kao župnikom nije bilo nikakvog službenog kontakta ni konkretne inicijative po tom pitanju, ni od strane Vlade HBŽ ni od strane Općine Drvar.

Uzevši u obzir sve navedene činjenice, možemo slobodno reći da su sve ovo vrijeme općinske vlasti u Drvaru svjesno opstruirale izgradnju katoličke crkve u Drvaru, niječući tako svojim sugrađanima katoličke vjeroispovijesti i Katoličkoj Crkvi jedno od temeljnih ljudskih prava – pravo na slobodu vjere, što uključuje i pravo na slobodnu izgradnju vjerskih objekata.

Podsjećam Vas i na odlučan stav banjolučkog biskupa mons. Franje Komarice i Banjolučke biskupije da se ne ide u gradnju crkve u Drvaru – pa i dok je u Drvaru bila Crkvi naklonjenija „hrvatska vlast“ – sve dok se ne dokaže vlasništvo nad zemljom, odn. dok župa nema u vlasništvu 1/1 zemljište na kojem bi se mogla graditi crkva.

Gospodine Načelnice, vjerujemo da je vrijeme političkih opstrukcija iza nas, odn. da su se stvorili uvjeti da se konačno pozitivno riješi priča oko izgradnje katoličke crkve koja je sve ove godine nepotrebno bacala ružnu sjenu na Drvar i njegove općinske vlasti. Ružnih priča o Drvaru u zadnje vrijeme je ionako previše i svima su nam već preko glave. Zašto ne bismo počeli vjerovati da će izgradnja crkve svima u Drvaru donijeti nešto dobro i pozitivno? Međutim, u slučaju da se i ove godine nastave očite političke opstrukcije izgradnje crkve kao i do sada, bit ćemo – nažalost - prisiljeni tražiti obranu svog temeljnog ljudskog prava na Međunarodnom sudu za ljudska prava u Strasbourgu. Nadamo se da će razum i dobra volja pobijediti i da do toga ipak neće doći.

Vas kao Načelnika konkretno molimo:

1. Da nam pismeno odgovorite na ovaj dopis i izrazite svoje načelne stavove o ovoj problematici.
2. Da na jednoj od sljedećih sjednica Općinskog vijeća jedna od točaka bude i pitanje izgradnje katoličke crkve u Drvaru, te da se ovo pitanje rješava zasebno, bez uvjetovanja rješavanjem drugih problema u gradu, županiji, entitetu ili državi.
3. Da nadležne općinske službe točno identificiraju lokaciju gdje je do 1949. g. bila katolička crkva na kojoj Župa Drvar ima u vlasništvu i danas 1062 m² zemlje, da se utvrdi je li na toj lokaciji danas moguća gradnja obzirom na postojeće objekte, te da se pismeni nalaz o tome dostavi i Župi Drvar.
4. Da se razvidi odluka Vlade HBŽ od 22. 5. 2002. kojom se izuzima iz procesa privatizacije zemljište površine 3000 m² (zemljište „Robne kuće Drvar“) i dodjeljuje Župi Drvar za izgradnju katoličke crkve.
5. Da se u svim budućim dogovorima i odlukama uzme u obzir naš zahtjev da lokacija za buduću crkvu bude u središnjoj gradskoj zoni - budući da je tu crkva i nekad bila - a i danas najveći broj drvarskih katolika tu živi, te da površina zemljišta ne bi trebala biti manja od 3000 m² što je dostatno za izgradnju crkve sa svim pratećim objektima (pastoralni centar, parking, zelene površine..)

Imajte također u vidu da je sadašnji objekt kojeg koristimo kao crkvu u sve gorem stanju zbog dotrajalosti i vlage, te da je time ugroženo zdravlje i sigurnost vjernika koji tamo dolaze, a naročito djece. U veća ulaganja na obnovi objekta ne želimo više ulaziti jer zgrada nije u našem vlasništvu. Naša je želja i obveza da izgradnjom nove crkve u Drvaru vratimo objekt društvenog doma Općini kako bi se on vratio prvotnoj namjeni, čime bi se poboljšao i društveni život svih građana, naročito djece i mladih.

U nadi da će se po ovom pitanju u što skorije vrijeme konačno maknuti s mrtve točke, srdačno Vas pozdravljam i želim obilje Božjeg blagoslova u Vašem životu i radu.

S poštovanjem!

Drvar, 5. veljače 2017.

Don Davor Klečina, župnik

U prilogu Vam dostavljamo:

- Pitanje naknade za nacionalizirano građevinsko zemljište u Drvaru, SO Drvar, od 2. 11. 1976. *(kopija)*
- Informacija o imovinsko-pravnom statusu nekretnina u Drvaru, Advokatska kancelarija Mire Škiljo, Banja Luka, od 8. 4. 2015. *(kopija)*
- Izvještaj o geodetskom vještačenju-identifikaciji parcele na kojoj je bila crkva u Drvaru, Sudski vještak geodetske struke Stamenko Mirković, Banja Luka, od. 17. 3. 2015. *(kopija)*
- Odluka Vlade HBŽ o dodjeljivanju parcele Župi Drvar za izgradnju crkve, od 22. 5. 2002. *(kopija)*

Dostavlja se:

Mons. Franjo Komarica, biskup banjolučki
Apostolska nuncijatura u BiH, Sarajevo
Tajništvo Biskupske konferencije BiH, Sarajevo
Biskupski ordinarijat Banja Luka
Dragan Čović, član Predsjedništva BiH
Marinko Čavara, predsjednik Federacije BiH
Vlada HBŽ, Livno
Nikica Bosnić, predsjednik OV Drvar
Općinsko vijeće Drvar (svim članovima)
Uredu Visokog predstavnika (OHR) u BiH, Sarajevo
Uredu Misije OEES-a u BiH, Drvar-Sarajevo
Katoličkoj tiskovnoj agenciji BKBIH, Sarajevo (medijima)

